

OTto eius nominis tertius dux Saxoniae, Lunenburgensis et Brunsvicensis, filius fuit Ottonis secundi ex Theophania Imperatoris Graecorum filia, atque nepos Ottonis magni. Defuncto enim patre in Italia, proceres Germani, qui tum frequentes Romae erant, magna contentione de noui regis electione inter se discordabant. Crescentius quoque Nomentanus consul Romanus, qui urbis dominiū sua sponte arripuerat, autor Romanis ac Italis erat, ut Imperium ad se reciperent. Quidam uerò Germanorum principum Henricum Bauariae ducē, prioris Henrici ducis filiū, atque Henrici Saxonis Imperatoris nepotē, odio enim imperatricis Theophaniae a filio eius Imperium transferre conabantur. Hinc etiam factum ut Henricus hunc Ottonem puerum per seditionem comprehensum in firma tenuerit custodia. Nonnulli uerò Ottonem filium Imperatoris tanquam legitimū patris & regnorum eius haredem Imperio praeficiendum certabant, quod recta linea ab Ottone magno auo suo nepos descenderet.